

A Bayer-fölény mibenléte

2017 május 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

No, ez nagyon vicces volt.

Vicces volt, mert az ellenzék majd mindegyik ismert alakja oda ült Bayer Zsolt kávéja mellé, mintha a publicistával kellene megküzdenie az esedékes választásokon, mintha azon múlna Magyarország jövője, vajon sikerül-e rábizonyítani Bayer Zsoltra, éppen akkora táhó, amekkorának ?k, mármint az ellenzéki megmondóemberek tartják.

Azt hiszem, ez mellékszál, de nem sikerült. Zsolt elegánsan és ízlésesen érvelt, beszélt, válaszolt. Kevés indulat volt benne, némi közöny, és rendkívül sok leereszkedés. Olyasféle önbizalom sugárzott belőle, ami azokból árad, akik pontosan tudják, hogy minden szempontból nyert helyzetben vannak. A beszélgetés alatt egyre erősebb lett a kérdés: honnan jön Bayer magabiztossága, hogyan lehetséges az, hogy a támadások, felelősségre vonások keresztüztében mindvégig megőrizte azt a – kissé paternális – szerepet, amit a kávézás elején magára öltött.

Eleinte azt hittem, hogy a státuszának biztonságából beszél. Mégiscsak a kormánypárt egyik alapítója, a miniszterelnök, illetve majd minden befolyásos politikai vezető haverja, mi több, akiknek nem haverja, azok előtt is elég jelentős alak ahhoz, hogy akarjanak a haverjai lenni. Mindez persze igaz, vagy többé-kevésbé igaz, mégsem ez sugárzott a kávézató Bayerből.

Talán inkább egyfajta szakmai szilárdság. ? mégiscsak egy, hm..., mondjuk úgy, senior újságíró, aki évtizedek óta sikeres pályán halad, és nem is nagyon akar mással foglalkozni, mint tollforgatással. Tudja kicsoda, tudja, mit csinál, és tudja, hogy amit csinál, abban jó. Elégedett önmagával. Nem akar más lenni, mint aki. Így aztán nem nagyon érdekli az újdonságok kritikája. Miért is érdekelné?

Arcélek hiánya

Csupa olyan emberrel ült egy asztalnál, akikből sugárzott a kiforratlanság. Olyan embereknek tettek vitapartnerei, akik nem igazán tudják, mit is akarnak, félig-meddig politikusok, félig-meddig hangoskodó civilek, megint egy kicsit szakemberek, valamit csinálnak, valamiből élnek, s megint egy picikét publicisták, megmondóemberek. Ezek is, azok is, nem letisztultak, nem véglegesek, sőt inkább nagyon is esetlegesek.

Szél Bernadett (LMP), Dojcsák Dalma (TASZ), Varga Gergő (?), Gulyás Márton (?) Berkecz Balázs (Együtt) nem túl komoly szereplői a hazai közéletnek. Legalább is a rendszerváltás óta színpadon álló Bayer mellett nem tettek annak.

Ám még ez sem magyarázta volna meg az ordító különbséget a résztvevők között. A liberális világképben, az ellenzéki térfélen a Zsolttal vitázók alakja akár emelkedett, eszményi szellemet és jellemet is mutathat. Lehet, hogy abban a közegben, ahonnan ?k jöttek, a sokféleség és kiforratlanság erény. Végül soron a liberális ideológia leginkább tagadott fogalma éppen az identitás. Ha itt felismerhetetlen önazonosságú emberek álltak ki egy klasszikusan karakterisztikus publicistával szemben, akkor elképzelhető, hogy ?ket – saját táborukban – éppen az arcélek hiánya teszi népszerűvé, hitelessé, érdekessé.

Miről szól a politika?

Ám végül rá kellett döbbenem, hogy a feltűnő különbséget nem az efféle karaktervonások alakítják, hanem a szavak, hangsúlyok és gondolatok. Az, amiről és ahogyan beszélnek. A Bayerrel szemben felvonuló csapat nekikeseredett safe space-mozgalomnak tűnt, semmi egyébnek. Mondanivalójuk fókuszában egyetlen kérdés állt: „Mivel érdemeltem ki a verbális erőszakot?” – ahogyan Szél kérdezte Bayertől.

Zsolt meg láthatóan nem is fogta föl mimóza-mozgalom problémáját. Arról beszélt, hogy az ellenfél dehumanizálása mindkét oldalra jellemző. Nem szép dolog, de hát, aki beáll a kocsmái bunyóba, az ne csodálkozzon, ha kap pár pofont. Ezt persze senki nem mondta, csak gondolta, vagy csak én gondolom, hogy Bayer ezt gondolta. És ezzel össze is állt a Bayer-fölény magyarázata. Mert persze, hogy jó lenne, ha a hazai közbeszéd emelkedett, békésen érvelő, okos vita volna, csak, hát sajnos nem az.

És a tényekhez alkalmazkodó Bayer, meg a vágyaikról beszélő vitapartnerei között éppen olyan nagy különbség volt, mint az óvodások és szüleik között.

És persze tehetünk azért, hogy javuljon a közbeszéd minősége csak, hát sajnos ez a legkevésbé sem a

publicistákon és szónokokon múlik. (Sokkal inkább azokon a kommunikációs szakembereken, akik egy-egy kampány célcsoportját meghatározzák.) És végezetül azt is érdemes észrevenni, hogy politikai szempontból lényegtelen, hogy milyen minőség? a közbeszéd. Mindegy, hogy az ellenzéknek tetszik-e az indulatos, mosdatlan szöveg. Ha hatékony, akkor ezen a pályán kell nyerni, vagy veszíteni.

A Bayerral vitatkozó kormánykritikus kis csapat olyan témából igyekszik országos problémát kerekíteni, amit az emberek többsége még csak problémának sem érez. Csak a védett helyek és a politikai korrektség szorongó népe látja éget? kérdésnek a megfogalmazott feltevést: „Mivel érdemeltem ki a verbális erőszakot?”

Szerencsére a politika ma Magyarországon nem az ilyen bárgyú, személyes aggodalmakról szól. És Bayer ezt pontosan tudja.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló